

לז:

עין משפט
נר מצוה

קמח א מ"י פ"ט חל"י
מעשה קרנות
הלכה כב:
קמח א מ"י פ"י חל"י
בטרים הל' י
טושי"ע י"ד פ"י שבע פעיף
ח:
ק"ג ג מ"י שם הלכה ד:

רבינו חננאל

[illegible]

ויתנא קמא טאי שניא החל'סיה. תימנא
דמר סבר עילאה גבר ומר
דקפסיק ומני אע"ג דלית ביה אלא שני
מ"ש דבין עילאה גבר ובין תתאה
מעט ממנו וחסר ליה משיעוריה:

אמר לך רבי יוחנן תנאי היא
דתניא. לא איצטריך

[illegible]

המוציא ועל אופלטק"י נראה שאין
ממספרשין ממנו חלה אפילו יש הרבה
במלה ומדברין עליו בזה מי מוונות
אין מבצר המוציא דלות זהו מורשת
בין בלילה רבה ובין בלילה קשה והלא
במבצתו וכו' נחם שרגילין לאפשר בחט
ימיה אכן כן במצי קצר רבה דלפניו
ההדיוק מבצנים ומוקדו נגדו
אופלטק"י או דילמא לא שנה ולרב יוס

כל שעה פרק שני פסחים

אחד מכל קרבן. תרומה לה' לטבן הוֹדֵן וגו'. מרבנות מיני היו
צבה של עשר עשר חלות ומכל מין ומין נתון אחד לטבן והשאר
לבעלים ובמין אחד שלא יתן לו פרסום: **המעשים.** החלשים:
פועלים. מן החלה: **מוגנשין.** רוחמין: **ושגל קמא כו'.** גרשם
מחדר גמרא לפרשום דרביינא דלגא

תהיו משכשכתא והדר מקיים מילתיה
ומותיב תיובתא מינה לרבי יוחנן:

כחולוקס **בזו**. כלומר המחייב
מחייב **בזו** והפסטר **בזו** פסטר **בזו**
ורשא דמפין פלוגמיהו לאו חדא
מנא אמרינכו קרעין אהדרי ומי
ששנה זו לא שנה זו. האי תנא אית
לי דתחומרי בית שמאי ומקולי בית
הלל היא ותנא חליטה והאי הדין
תעסקא והאי אית לי דתקולין בית
תנאי ותומרי בית הלל היא ותנא
המעסקא והוא הדין לחליטה:
תברא. קשין אהדרי: **תנא קמא**
סבר מעשה אילנא חייבין. והכי
קאמר כיול מהא המעסקא והחליטה
חייבין בתלה מ"ל לחם והכי לאו
לחם נינהו דקודס לישתן מבושלין
ברומחין הן אבל מעשה אילנא שלא
נאפו אללא על האור קרויין
למעשה תנור ולבשן נינהו ומייב
ואפי' הדביקן וצבוקה דרמיא ואמר
ליה ר' יהודה מעשה אילנא נמי
פטורין דאין לחם אללא האפוי
בתנור: **שחור ואפאין בתנור**.
למעשה אילנא והכי קאמר בתנור.
קמא מ"ל לחם והכי לאו לחם
נינהו דמבושלים במים הן והוא
הדין למעשה אילנא נמי שדביק
ולצבוקה דרמיא נמי לאו לחם
נינהו אבל תנור ואפאין בתנור
קרינא ביה: **ור' יהודה סבר**.
אפוי בתנור אחד בעיין ולא בשמי
תנורים ענון אילנא ותנור: **הדביק**
מבפנים. הלחם חליפא: **והרמיא**
מבחין. שמתה על האור כמו
שאנו עושין: **מזו**. מי הוי
לחם: **הי ניסו**. אלו הן מעשה
אילנא שנחלקו בו המחמיר ר'
יהושע ורש' לקיס: **ואבוקס כנגדו**
מתעלה וחות האש לויט חליפא
וממחר אפייתו מהו מי הוי כעין
תנור או לא: **רוב עניים עושין**. כל
מעשה אילנא כן שאין להם עמים
ובכן הוא ממחר לאפות: **לדברי**
רבי מאיר. דלמר בפרק של
דקדושין (דף נד:) מעשר ממון גבוה
הוא פטורה מן ההלה דמפרש
דעריסומים כתיב ולא של גבוה:
ומנה

הם תורמת להנחל מדע שהרן
הוא אמרין בידי מברין (סס) דייב
יו חס היה אומר דף על גרימלי
בתור אחד. ואם תאמר מנן לחק
דמי פירושו לר' יסודת הם האפי
שהו. לפי דמפס דמיירי באיפס
כן מה מיעצי ליה לרז יוסף בדר
יון דתור הוא לא חשי מעשה
ק שנגדו וכן פירש רבינו שניאל:
אחי

מסורת הש"ס

(א) [מנחות עו:] נדרים יב:
(ב) חלה פ"א [מ"ו] ועדות
פ"ה מ"ב, (ג) [ז"ל ר'
יוחנן, (ד) [פ"י מוס'
כמוכות ע"י ד"ה תכר"ל,
(ה) טוסה לה, (ו) [במדבר
טו],

תורה אור השלם

1. ויהי באכלכם מלחם
הארץ תרימו תרומה
ליהוה: במדבר טו יט
2. כשברי לכם מטה
לחם ואפו עשר נשים
לחמכם בתנור אחד
וזה שיבו לחמכם במשקל
ואבלם ולא תשבע:

ויקרא כו כו

מוסף רש"י

[illegible]